

לשוטר מותר לעכב אזרח -

אך לא לחפש על גופו

גם לדונות יש חופשה!

מה את מבלבלת המוח, מדלין, לזונות ושוטרים אין אף פעם חופש! הם תמיד בתפקיד! אמר השוטר משה תפוחי בצחוק רועם.

„אבל היום יום רביעי! תשאל את כולם, אני פעם פעם לא עובדת ביום רביעי! זה יום החופש שלי מאז שהתחלתי לעבוד במיקצוע!“ אמרה מדלין.

השוטר תפוחי צחק. „תעובי מהשטויות ובואי איתי. אני עוצר אותך על שוטטות.“ מדלין והגבר שהיה איתה סירבו לרדת מהמכונית.

מדלין בת ה-27 היא ילידת עירייתפיתוח בנגב, ועוסקת בזנות בתל-אביב מזה עשר שנים. היא בחורה חכמה. אין לה סרסור. לכן היא יכולה לעבוד כרצונה.

מאז שנכנסה למיקצוע החליטה שהיא רוצה לעשות חיים, ולא לעבוד יותר מדי. היא החליטה לקחת חופשה בכל יום רביעי. ביום זה אף פעם לא היתה יוצאת לחוף תל-ברוך, מקום עבודתה הקבוע. היא היתה ישנה מאוחר, מתרחצת בקפידה, ויורדת לאכול ארוחת-צהריים בקפה הסמוך. בדרך כלל היתה פוגשת שם חברות-למיקצוע, שגרו בסביבה, והן היו מרכילות קצת ומעבירות את הזמן עד הערב. שיאו של החופש השבועי היה בשעות הערב, מוסה, ידיד-נעורים של מדלין, היה

מגיע לביתה בסביבות 9 בערב, כשגם הוא לבוש ביגדי-ישבת, ויחד היו יוצאים לבלות. קודם היו הולכים לסרט, ואחר כך למועדון-הלילה של ג'ימי ביפו. שם היו אוכלים ארוחת-ערב מאוחרת, שומעים את הזמר, רואים תוכנית ולפעמים גם רוקדים קצת.

נכון שמדלין היתה משלמת תמיד, אבל זה לא היה חשוב, כי היא באמת הרוויחה יותר ממוסה, ולא היה איכפת לה לבזבז קצת כסף על התענוג השבועי שלהם. אבל היום, כאשר יצאו לקולנוע ומדלין פישפשה בארנקה, נזכרה כי חסרים לה מזומנים.

זה היה מצב בלתי-נסבל. לא עלה בדעתה לוותר על בילוי בערב היחיד שלה בשבוע, ולמוסה לא היה אף פעם כסף. אחרי היראהור קל נזכרה שמרגו השמנה חייבת לה כמה אלפי לירות מזה שבועיים. „יש לנו מספיק כסף בשביל סרט, ואחר כך ניסע לתל-ברוך, נתפוס את מרגו וניקח ממנה כסף. בחצות כבר יהיה לה בטח מספיק כסף כדי להחזיר לי.“ אמרה מדלין למוסה.

השעה היתה כימעט הצות, כאשר עצרו בחוף תל-ברוך, ליד המקום הקבוע של מרגו השמנה. אבל היא לא היתה במקום. „בטח הפסה איוה קליינט ותיכף תחזור.“

אמרה מדלין למוסה, והשניים המתונו במקום.

אורות הניידת המתקרבים הקפיצו את השניים. מוסה לחץ על דוושת ה-בנוי וניסה להתניע את הרכב. כל פגישה

עם המיטרה היתה מאוסה על מדלין וחבריה. אבל מעשה-ישטן, המכונית הישנה של מוסה בחרה דווקא ברגע זה כדי להתעקש, ולא נדלקה. הניידת עצרה בי חריקת-בלמים בצורה שהפריעה למוסה לנסוע. גם לוא היה מצליח להתניע את מכוניתו.

השוטר תפוחי היה מכר ותיק של מדלין. כל הזונות הכירוהו. גם הפעם ניגש אליה בידידות ושאל: „מה את עושה עם הקליינט על הכביש הראשי?“

מדלין ניסתה להסביר לו שזה מוסה, ולא קליינט, ושהיא בחופשה, אבל תפוחי רק צחק. כאשר התעקשה ולא ירדה מהמכונית משך תפוחי את מדלין מהמכונית בכוח. מוסה התעצבן מאוד, והוא ידוע כבחור עצבני. „אנחנו לא עשינו כלום, ואין לך שום רשות לעצור את מדלין! אנחנו

פשוט חונים כאן ולא מפריעים לאף אחד, ומדלין אפילו לא עובדת היום!“ אבל השוטר נכנס לאמביציה. „יאללה, מספיק עם הדוואינים, בואי איתי למיטרה!“ הפעם הראה מוסה לשוטר את נחת זרועו והשתולל. בסופו של המאבק הזמין תפוחי תיגבורת. מדלין ומוסה נלקחו לתחנת-המיטרה.

כעבור חצי שנה הוזמן מוסה לבית-המישפט, והתברר לו כי הוגש נגדו כתב-אישום על הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית-המישפט היה עמוס באותו יום. מוסה, (המשך בעמוד 58)

את „מדלין“ מתוך המכונית. „מדלין“ אוחזת בשתי ידיה בדופן דלת המכונית ומסרבת לרדת. בתמונה התחתונה: מוסה, ידיד נעוריה של „מדלין“, תוקף את השוטר. בסוף המאבק נעצרו מדלין ומוסה.

הדמיונית על מעצרו של הזונה בחופשה וחברה. תפוחי, כשהוא מושך בכוח

שיחזור הפרשה

בתמונה למעלה נראה השוטר משה תפוחי